

A photograph of a woman with long brown hair, looking down with a distressed expression, her hand near her face. In the blurred background, a man in a white lab coat is visible. The image has a warm, reddish-orange tint.

PSYKIATRISK VÅLDTÄKT

Övergrepp på kvinnor och barn

Rapport och rekommendationer om
de utbredda sexövergreppen på patienter
inom den psykiatriska vården

Publicerad av
Kommittén för Mänskliga Rättigheter
Grundad 1969





VIKTIG INFORMATION till läsaren

Den psykiatriska yrkeskåren hävdar att de är ensamma om att ha kunskap om mental hälsa och psykiska "sjukdomar". Fakta visar dock på motsatsen:

1. PSYKISKA "STÖRNINGAR" ÄR INTE MEDICINSKA SJUKDOMAR. Inom medicinen existerar strikta kriterier för att man skall få kalla ett tillstånd för en sjukdom - en förutsägbar grupp av symtom och orsak till dessa symtom eller förståelse för deras fysiologi (funktion) måste etableras och bevisas. Frossa och feber är symtom. Malaria och tyfus är sjukdomar. Sjukdomars existens kan påvisas genom objektiva bevis och fysiska tester. Det finns ännu inga psykiska "sjukdomar" vars medicinska existens har bevisats.

2. PSYKIATRIKER SYSSLAR ENBART MED PSYKISKA "STÖRNINGAR", INTE MED PÅVISADE SJUKDOMAR. Medan man inom traditionell somatisk medicin ägnar sig åt sjukdomar som malaria, bronkit och hepatit, ägnar sig psykiatri åt "störningar". I frånvaro av kända orsaker eller fysiologi kallas en grupp symtom som man har sett hos många olika patienter för en störning eller syndrom. Joseph Glenmullen, psykiatriker vid Harvarduniversitetet, säger att inom psykiatrin, "är alla diagnoser rätt och slätt syndrom [eller störningar], grupper av symtom som anses vara relaterade till varandra, inte sjukdomar." Detta har dr Thomas Szasz, professor emeritus i psykiatri, observerat, "Det existerar inte något blodprov eller annat biologiskt test som kan användas för att konstatera om mentalsjukdom föreligger eller inte, vilket det finns för de flesta kroppsliga sjukdomar."

3. PSYKIATRIN HAR ALDRIG FASTSTÄLLT ORSAKEN TILL NÅGON "PSYKISK STÖRNING". Ledande psykiatriska sammanslutningar som t.ex. World Psychiatric Association och National Institute of

Mental Health i USA medger att psykiatriker varken känner till orsaker eller botemedel för någon psykisk störning eller vad deras "behandlingar" har för specifika effekter på patienterna. De har enbart teorier och motstridiga åsikter om sina diagnoser och metoder, och de saknar vetenskapliga bevis för dem. En tidigare ordförande för World Psychiatric Association konstaterade, "Den tid då psykiatriker ansåg att de kunde bota de psykiskt sjuka är förbi. I framtiden måste de psykiskt sjuka lära sig att leva med sin sjukdom."

4. TEORIN ATT PSYKISKA STÖRNINGAR BEROR PÅ EN "KEMISK OBALANS" I HJÄRNAN ÄR EN OBEVISAD ÅSIKT, INTE ETT FAKTUM. En rådande psykiatrisk teori (och förklaring till att personlighetsförändrande droger säljs) är att psykiska störningar är ett resultat av en kemisk obalans i hjärnan. Som med psykiatris övriga teorier finns det inga biologiska eller andra bevis som stödjer detta. Elliot Valenstein, fil. dr, representant för en stor och aktiv grupp av medicinska och biokemiska experter och författare till boken Blaming the Brain säger. "Det finns inga tillgängliga tester för att bestämma det kemiska tillståndet hos en levande persons hjärna."

5. ORSAKERNA TILL PROBLEM I LIVET FINNS INTE I HJÄRNAN. Människor har problem och upprördheter i livet som kan leda till psykiska problem, vilka ibland kan vara mycket allvarliga. Men att säga att problemen kommer sig av obotliga "hjärnsjukdomar" som bara kan lindras med farliga piller är oärligt, skadligt och leder ofta till döden. Sådana droger är ofta starkare än narkotika och kan leda till att människor tar till våld eller begår självmord. De döljer de verkliga orsakerna till problemen och gör individen mindre kapabel och hindrar därmed möjligheterna till verkligt tillfrisknande och framtidstro.

PSYKIATRISK VÅLDTÄKT

Övergrepp på kvinnor och barn

INNEHÅLL

Inledning:

Med de försvarslösa som måltavla2

Kapitel ett:

Andra namn för våldtäkt5

Kapitel två:

Sexuella övergrepp som "terapi"9

Kapitel tre:

Sexuella övergrepp förstör liv13

Kapitel fyra:

Vad bör vi göra åt det?17

Rekommendationer19

Internationella Kommittén för

Mänskliga Rättigheter20





INLEDNING

Med de försvarslösa som måltavla

Det är med all sannolikhet få erfarenheter som är så bittra som den de får erfara som söker hjälp och sen bedras av den som är tänkt att hjälpa.

Föreställ dig en sjuårig flicka som utsatts för incest och som hänvisas till en psykiatriker eller psykolog för att få hjälp. Anta att denne utnyttjar flickan sexuellt som del av "terapi". Vad kommer en sådan händelse att ha för emotionella återverkningar på det offret?

Sådant föraktligt bedrägeri mot en individ som befinner sig mitt i en personlig kris kan bara lägga ytterligare börda på offret.

Det är också svidande kritik mot de "professionella yrkesmän" som har fått förtroendet att hjälpa människor som är ytterst bräckliga på det känslomässiga planet.

Den 31 oktober 2002 dömdes den franske psykoterapeuten Jean-Pierre Tremel, 52, till 10 års fängelse för sexuella övergrepp mot två unga patienter som rätten bedömde som ytterst sårbara. Tremel hävdade att hans "behandling" var grundad på "orientalisk tradition" där "äldre män introducerar unga flickor i sexuella utövningar".¹

Sådan "behandling" är aldrig hjälp. Det är fränstötande bedrägeri i skepnad av hjälp, en alltför vanlig händelse i psykiatrikervården:

■ En kvinna löper statistiskt större risk för att våldtas när hon befinner sig i en psykiatrikers mottagning än när hon joggar ensam genom en

park på natten.

■ I en brittisk studie av sexuell kontakt mellan patient och terapeut rapporterade 25 % att de hade behandlat patienter som hade haft sexuella relationer med sina terapeuter.²

■ År 2001 rapporterade man i en studie att 1 av 20 patienter som blivit sexuellt utnyttjade av sin terapeut var minderårig. Den genomsnittliga åldern var 7 år för flickor och 12 för pojkar. Det minsta barnet var 3 år.

Medan empati, sunt förnuft och vanlig

"Medan empati, sunt förnuft och vanlig anständighet betecknar sexuella övergrepp av patienter som ett allvarligt och kriminellt övergrepp, så försöker psykiatriker och psykologer göra dessa acceptabla – t.o.m. sexuella övergrepp på barn."

– Jan Eastgate

anständighet säger en att sexuella övergrepp på patienter är en allvarlig och kriminell handling, arbetar psykiatriker och psykologer hårt med att förklara det som något förnuftigt – t.o.m. när offren som utnyttjas är barn. Genom att förena

de uppdiktade diagnoserna i *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-IV)* med raffinerade men snedvridna argument eller till och med rena lögner, arbetar de för att avkriminalisera sexuella övergrepp på kvinnor och barn.

Under tiden utkräver tillsynsmyndigheter inte mer ansvar för detta "tjänstefel" än för en stukad fot, och suspenderar legitimationer enbart temporärt.

■ År 2003 återkallade Colorado State Board of Psychologist Examiners John Dicke legitimation, efter att han hade använt sexleksaker i behandlingen av en femårig pojke. Enligt pojkens pappa hade hans son under den påstådda terapin blivit "avklädd, torterad,

fastspänd, verbalt misshandlad, sexuellt utnyttjad, hjärntvättad och skrämnd av en penisattrapp”.³

■ År 1989 blev psykiatrikern Paul A. Walters, chef för studenthälsan vid Stanford University, Kalifornien, och tidigare ledare för Harvard University's Health Services' Mental Health Division tvingad att avgå efter anklagelser om att han regelbundet hade haft sex med en kvinnlig patient. Kvinnan, som hade varit utsatt för sexuella övergrepp som barn, fick 200.000 dollar i förlikning som träffades utanför rätten. Hon berättade att Walters hade övertalat henne att ha oralsex med honom, "ibland så ofta som under två av tre terapiesessioner per vecka".

Det finns dock psykiatriker som har åtalats och fällts i brottsmål.

■ Psykiatrikern James Harrington White, i Orange County, Kalifornien, dömdes för att ha tvingat en manlig patient att ha sex med honom. I en undersökning utförd av Kommittén för Mänskliga Rättigheter fann man att White hade drogat ner unga män och därefter spelat in på video när han hade sex med dem. White dömdes till fängelse i sex år.

Ingen läkare, social myndighet eller familjemedlem bör låta någon annan individ ställas inför den psykvård, som går under namnet "behandling" idag.

Den här publikationen är en i en serie av rapporter från KMR som handlar om bedrägerier som begås inom psykvården. Den ges ut som en varning till allmänheten.

Sexuella övergrepp av terapeuter är inget annat än sexuella övergrepp. Våldtäkter som begås av terapeuter är inget annat än våldtäkter. Det kommer



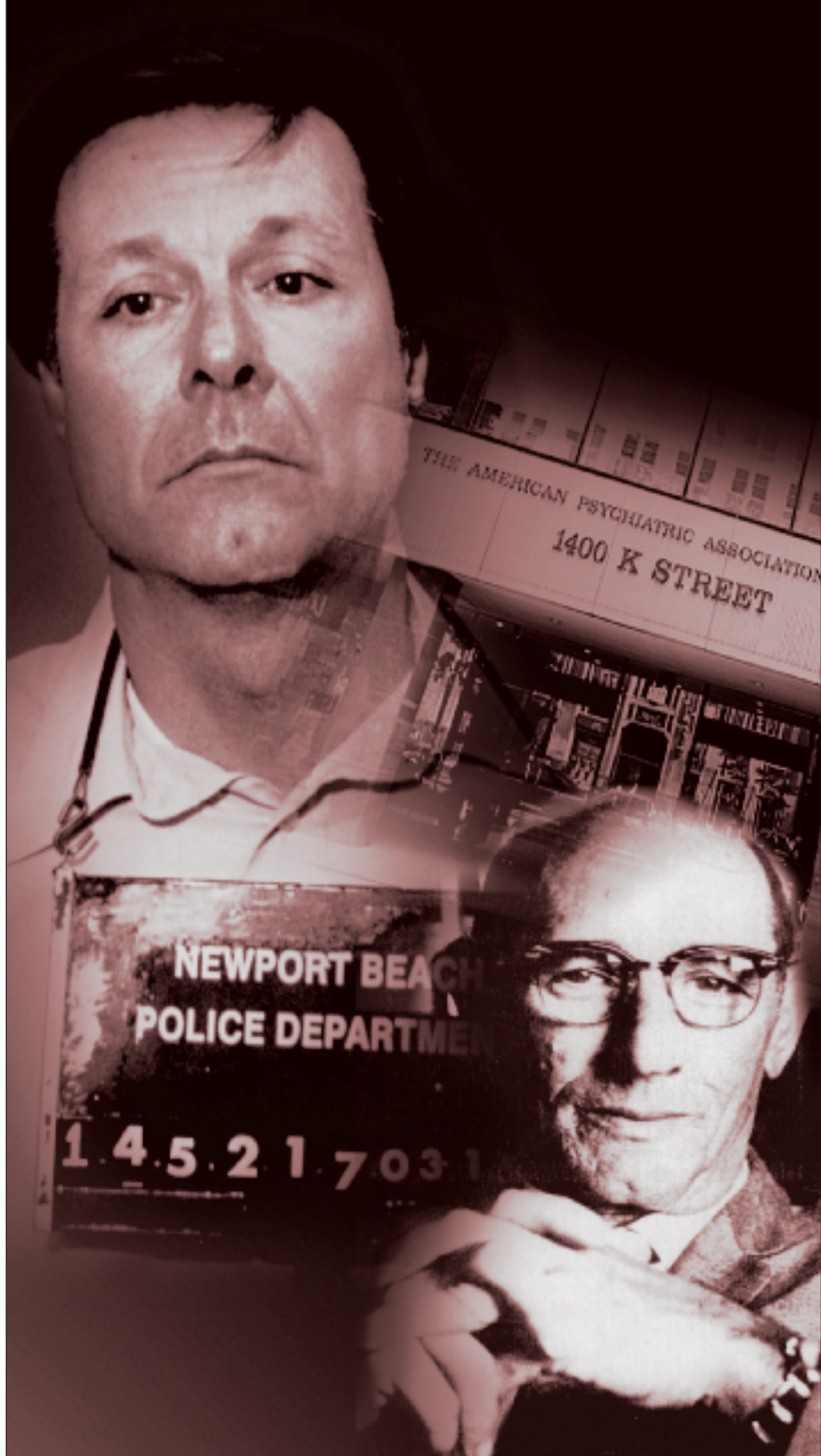
aldrig att utgöra terapi. Dessvärre kommer psykiatriker, psykologer och psykoterapeuter att förbli ett hot för alla kvinnor och barn som är föremål för mental terapi fram till dess att man inser detta på bred front och åklagare och domare behandlar vart och var-tenda fall av sådana missförhållanden i egenskap av vad de verkligen är.

Med vänlig hälsning,

Jan Eastgate
Ordförande i Internationella
Kommittén för Mänskliga Rättigheter

VIKTIGA FAKTA

- 1 Mellan 10% och 25% av de yrkesverksamma inom psykisk hälsa begår sexuella övergrepp mot sina patienter.
- 2 För att dölja sina brott har psykiatriker använt droger eller elchocker för att patienten inte skulle minnas våldtäkten.
- 3 Man uppskattar att 100 psykologer årligen förlorar sina legitimationer på grund av sexuella överträdelser i tjänsten. Ändå utesluter American Psychological Association (APA) bara 10 medlemmar per år för dessa överträdelser.
- 4 Psykiatriker och psykologer definierar om våldtäkter på sina patienter som: "sexuella kontakter", "sexuellt förhållande" eller "gå över gränsen".
- 5 I stället får att betrakta sexuella övergrepp som brott enligt brottsbalken har tillsynsmyndigheter ofta kallat dem "tjänstefel", och psykiatriker och psykologer har undkommit åtal.



KRIMINELLT BETEENDE ÄR UTBRETT INOM PSYKIATRIN: Dr. James Harrington White (till vänster) fällades för sexuella övergrepp mot barn och Dr. Jules Masserman, tidigare president i American Psychiatric Association (APA), förgrep sig sexuellt på fyra av sina patienter när dessa var nedsövda. Han blev tillfälligt av med sin licens men kvarstod som medlem i APA:s styrelse.



KAPITEL ETT

Andra namn för våldtäkt

Fråga: När är våldtäkt egentligen inte våldtäkt?
Svar: När våldtäktsmannen är en praktiserande psykiatriker eller psykolog.

En av de mest beryktade fallen av psykiatrisk "icke-våldtäkt" är den av dr Jules Masserman, en gång vördad av sina jämlingar världen över som en ledande praktiserande psykiatriker. I egenskap av tidigare ordförande i American Psychiatric Association (APA) och hedersmedlem i World Association for Social Psychiatry, var Masserman en mäktig man.

Barbara Noel dyrkade Masserman och ansåg sig själv haft tur som fick honom som sin psykiatriker. Genom att använda sitt yrkesmässiga inflytande, övertygade Masserman med lätthet Noel att hon skulle komma i kontakt med sina "verkliga känslor" genom att ta sodium amytal, ett barbiturat som användes under

1960-talets experiment med "mind control" för att blockera minnet. Noel vaknade upp under en av dessa drogframkallade sömntillstånd han ofta gav henne, för att finna Masserman flämta högt medan han sexuellt förgrep sig på henne.

Noel hade aldrig tidigare insett hur djupt bedrägeriet kunde gå. Masserman hade drogat ner henne i årtal för att kunna utnyttja hennes kropp sexuellt, ett övergrepp som liknar nekrofili (sexualdrift riktad mot lik). Helt förståeligt blev hon rasande.

Emellertid så var Noel "psykpatient". Genom

Massermans uttalande om att Noel var "sjuk" och ljög, tog det sju år av strider i domstol, samt att andra kvinnor gick ut offentligt efter att ha hört Noels fall, innan APA upphävde Illinois Psychiatric Society's beslut och upphävde Massermans tillstånd att praktisera. Men suspenderingen var bara på fem år och var för otillbörlig användning av droger, inte för våldtäkt. Under tiden kvarstod Masserman som röstande medlem av APA:s förtroenderåd.

APA såg det inte passande att utesluta ett av sina mest kända namn och hävdade att bevisen var "ogrundade". Som om hans försäkringsbolag skulle betala

mer än 350.000 dollar i förlikning och Masserman frivilligt skulle avstå från sin legitimation på anklagelser från hans kvinnliga offer som är "ogrundade".⁴

Enligt en rapport utgiven av US Association of State and Provincial Psychology, 1998, beräknar man att 100 psykologer årligen mister rätten att utöva sitt yrke

på grund av sexuella övergrepp som de har begått; American Psychological Association utesluter endast 10 % av dessa. De övriga kan fortsätta sin yrkesverksamhet utan legitimation, med bibehållet medlemskap i APA.

Psykiatriker och psykologer benämner sällan våldtäkt som våldtäkt. Istället pratar de om det som "sexuell kontakt", "sexuellt förhållande" eller att "gå över gränserna", när någon av dess medlemmar sexuellt tvingar sig på någon patient, ofta med hjälp av droger eller elchock.

I ett land visade en översyn
att medan psykiatrikerna
utgjorde endast 6 % av läkarna,
stod dom för 28 % av dom som
straffades för överträdelser i
sexrelaterade brott

Föreställ dig en domare som lyssnar till försvarsargumentet att "Det var egentligen inte någon våldtäkt utan mer som sexuell kontakt." Eller ännu värre – föreställ dig att offret är din syster eller dotter som i god tro har sökt hjälp från en psykiatriker, kanske på grund av ett brustet förhållande. Du skulle fullständigt rättmätigt vilja ha förövaren dömd enligt lag. Men det kommer sannolikt inte att ske om våldtäktsmannen är en psykiatriker, eftersom medan psykiatrisk våldtäkt

är straffbart enligt det rättsliga systemet, går de flesta fall inte till domstol eftersom tillsynsmyndigheterna betraktar det som "tjänstefel".

Dessa beslut om vilken disciplinär åtgärd som bör åläggas, vilket ställer psykiatrikerna utanför lagen – enbart i undantagsfall åtalas de som har förlorat sin legitimation. Genom att följa den logiken skulle en rörmokares öde avgöras av rörmokarnas förbund om han våldtog en kund. Detta skulle naturligtvis inte kunna ske, och på



I



PSYKIATRIKER OCH PSYKOTERAPEUTER blir ständigt åtalade för sexuella övergrepp mot dom som söker deras hjälp. 1) Psykolog Donald Persson (till vänster) dömdes till 10 års fängelse för våldtäkt av en 12 årig flicka. 2) Psykiatriker Markham Berry (överst vänster) erkände sig skyldig till sexuella övergrepp mot sex unga pojkar som skickas till honom för hjälp. 3) Psykiatriker John Lester från Kansas (överst hö) dömdes till 41 månaders fängelse för ofredande mot två unga pojkar. 4) Psykoterapeut John Ferguson (ovan) var en av dom första att bli åtalade i enlighet med en lag i Colorado som speciellt inriktade sig på sexuella övergrepp.

samma sätt skulle inte en sådan förbundsstyrelses nämnd för klagomål tillåtas fungera som lag.

Detta så kallade etiksystem, som används av psykiatriker, har genomgående blivit anklagat såsom för lindrigt och otillräckligt. Den australiensiska psykiatrikern Paul Stenberg tog sin patient till ett spa i en idrottsanläggning där han smekte hennes bröst och genitalier. Han sade till henne att det var "terapi". Han hade sexuellt umgänge med en annan patient och föreslog att hon skulle pröva heroin. År 2000 avsade sig Stenberg frivilligt sin legitimation och lovade tillsynsmyndigheten att han aldrig någonsin skulle utöva sitt yrke igen.

Inom två år figurerade Stenberg åter i nyheter-na för att sexuellt ha utnyttjat patienter. "Anne" hade sökt hjälp från Stenberg efter år av sex- uellt utnyttjande som hon och hennes syster hade fått utstå från sin pappa, medan mam- man höll det som en "familjehemlighet". Anne ville ha hjälp med att "bli av med minne- na". "Men istället för att läka de varande sårn efter incesten, gjorde [Stenberg] dem allt djupare ", uppgav *Courier Mail* i april 2002.⁵

En granskning 1998 av 761 amerikanska läkare som varit föremål för disciplinära åtgärder efter sexövergrepp begångna 1981 till 1996, fann man att psykiatriker och barnpsykiatriker var märkbart överrepresenterade. Trots att psykiatrikerna endast utgör 6 % av landets läkarkår, utgjorde de 28 % av de läkare som straffats för sexrelaterade överträdelser.⁶

I en rapport från Socialstyrelsen i Sverige angående klagomål som inkommit under fyra års tid från patienter, fann man att psykiatriker var ansvariga för nästan hälften av antalet felbehandlingar; felbehandlingarna inkluderade även sex- uella övergrepp.



En översyn av US Medical Board
disciplinära åtgärder mot läkare
för sex-relaterade övergrepp
visade att psykiatriker var
kraftigt överrepresenterade.

VIKTIGA FAKTA

1 Psykiatriker som utnyttjat sina patienter sexuellt har hittat på följande ursäakter: Det var i namn av "kärlek", det var att "tappa kontrollen tillfälligt" eller "förlora omdömet" och det var egentligen för att "höja patientens självkänsla".

2 Psykiatriker och psykologer har fått stor hjälp i sin strävan att undvika rättsliga följder för sexuella övergrepp genom introduktionen av *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders-IV (DSM)* och avsnittet över psykiska störningar i *International Classification of Diseases (ICD)*.

3 *ICD* och *DSM* tar upp sexuellt ofredande av barn som "pedofili" – en "vane- och impulsstörning". *DSM* hävdar också att fysisk misshandel av ett barn är en besläktad psykisk störning.

4 Psykiatriska Världsförbundet (WPA) hävdar att: yrkeskoder för uppförande, kurser i etik eller lagar och regler i sig självt, "inte kommer att garantera" den etiska utövningen hos psykiatriker.



APAs Diagnostisk och statistisk handbok över mentala störningar (DSM-IV) avkriminaliserar brott genom att definiera kriminellt beteende som en biologisk avvikelse.



KAPITEL TVÅ

Sexuella övergrepp som "terapi"

Enligt en amerikansk undersökning från 1986 angående sex mellan psykiatriker och patienter medgav 73 % av psykiatrikerna att de utnyttjat patienter sexuellt, och sade att de gjorde detta i namn av "kärlek" eller "njutning". 19 % sade att det var för att "höja patientens självkänsla", medan de övriga ursäkterna inbegrep "att tappa kontrollen", "förlora omdömet", "impulshandling", "upplyftande för terapeuten" och "personligt behov".⁷

Knappt två årtionden senare så har inte ursäkterna förändrats. De som ställts inför medicinalstyrelser för att förklara sitt uppträdande återoppar "temporär förlust av omdöme på grund av stress", en "ovanligt hög nivå av sexualitet", "sex är en legitim form av behandling", samt "sann kärlek för en patient bör vara tillåtet".

Här är några andra psykiatriska ursaker för avvikande sexuellt uppträdande:

■ Psykiatrikern Robert C. Showalter från Virginia, var expertvittne i brottsfall tills han förlorade sin yrkeslegitimation 1999 efter att ha tvingat en manlig patient att masturbera framför honom, en behandling han kallade "masturberings-terapi".⁸

■ Psykiatriker Clarence Alexander Gluskie från Sidney, som belönades med Order of Australia (den högsta statliga utmärkelsen), blev 2001 suspenderad som läkare efter att ha haft sexuellt förhållande med en

kvinnlig patient. Gluskie hade antagit en fadersroll under kvinnans terapisessioner, där han uppmuntrade henne att gå tillbaka till sin barndom och sitta i hans knä. När han blev sexuellt upptänd sade han att det var fullt normalt, eftersom barn ofta blir attraherade av sina föräldrar. Gluskie ljög utan att skämmas. "Genital stimulans frigör kemikalier i hjärnan som befrämjar bindningen mellan barn och vuxna", sade han.⁹

■ Den 21 juni 2002 suspenderade Ohios psykologförbund dr John Wilsons legitimation under åtminstone två år. De beordrade honom att söka terapi för sitt "stora behov av narcissistisk [erotiskt egenintresse] tillfredsställelse" samt behandling för sitt alkoholmissbruk. Under behandlingen av en kvinna som led av följder efter en flygolycka, hade Wilson hoppat på henne, tvingat ner henne i en stol och lovat henne den bästa sex som hon någonsin

hade haft. Wilson hävdade senare att han drabbats av en "blackout från alkohol".¹⁰

American Psychiatric Associations *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-IV)* och kapitlet över psykiska sjukdomar och beteendestörningar i *International Classification of Diseases (ICD-10)* har i hög grad hjälpt psykiatriker och psykologer i sin strävan att undvika juridiska påföljder för sexuella övergrepp. DSM avkriminaliserar olagliga handlingar genom att definiera kriminellt beteende som en avvikelse, vars orsak är biologisk, eller "psykisk störning". På det

Psykiatriker har t.o.m konstruerat
en "diagnos" för att förklara
varför patienter blir utsatta för
sexuella övergrepp där man
hävdar att patienter har en
störning som provocerar
terapeuten.

sättet har farliga brottslingar inom psykiatriens egna led sluppet allt personligt ansvar för sina handlingar.

Paul R. McHugh, professor i psykiatri och chefs psykiatriker vid Johns Hopkins Hospital i Baltimore är öppet kritisk mot sina egna kollegor: "Den nya sättet att gripa sig an DSM genom att använda experter och att beskriva kännetecken, har främjat en blomstrande industri. Om man kan beskriva det, så kan man namnge det. Om man kan namnge det, då kan man hävda att det existerar som något konkret och omsider knyta en behandling till det. Förslag till nya psykiatriska störningar har febrilt flerfaldigats, så själva DSM har vuxit från blott 119 sidor 1968 till 886 för den senaste upplagan..." (år 1994). Han medger att några av störningarna "är rena påfunden av dess motionärer".¹¹

I sin bok *Making Us Crazy*, nämner de amerikanska professorerna Herb Kutchins och Stuart Kirk att allt en kommitté bestående av psykiatriker behöver göra för att skapa en ny störning i DSM, är att

plocka fram en beteckning, komma med en allmän beskrivning baserad på "klinisk erfarenhet", utveckla en meny av diagnostiska kriterier, kontrollera de föreslagna kriterierna med förespråkare för den nya kategorin, besluta hur många av dessa som måste vara närvarande för att använda den nya diagnosen och bemöta eventuell opposition.

ICD tar speciellt upp nerbrännandet av byggnader som "patologisk anläggelse av eld", stöld som "patologisk stöld", och både ICD och DSM tar upp sexuellt ofredande av barn som "pedofili" – en "vane- och impulsstörning". DSM hävdar även att fysisk barnmiss-handel är en besläktad psykisk störning.

Psykiatriker har även använt sina diagnoser till att förklara varför patienter anmäler psykiatriker för sexuella övergrepp. APA-psykiatrikern Richard Simons beskriver personer som lider av "Masochistisk personlighetsstörning": "De är de patienter som omedvetet

provocerar terapeuter genom att antingen få dem att ge upp, eller att sadistiskt utnyttja dem..." Oavsett vad de "omedvetna motiven än kan vara i ett individuellt fall", tillägger han, så är "det slutgiltiga beteendemässiga resultatet uppnåendet av... 'seger genom nederlag', och ofta är nederlaget misslyckad psykiatrisk behandling".¹²

Psykiatriker hittar på falska diagnoser, arbetar för att avkriminalisera brott, och skapa vilseledande teorier och argument för att försvara brottsliga handlingar. De har till och med skrivit in sina egna depraverade böjelser i behandlingspolicy.

År 1996 hävdade The World Psychiatric Association (WPA) att: "Etiskt beteende är baserat på psykiatrikerns

personliga känsla av ansvar gentemot patienten och deras omdöme för att avgöra vad som är ett korrekt och lämpligt uppförande. Externa normer och påverkan, som yrkeskoder för uppförande, etisk granskning, regler eller lagar av detta, kommer inte att garantera den etiska utövningen av [psykiatri]."

Är det så underligt att de rent allmänt smusslar med sin

En riksomfattande amerikansk studie av sexuella relationer mellan terapeut-patient visade att terapeuter förgriper sig oftare på flickor än pojkar. De kvinnliga offrens ålder sträckte sig från 3 till 17 år. Terapeuter begick övergrepp på pojkar mellan 7 till 16 år.

egentliga verksamhet?

Ett undantag finns dock, uppfriskande i sin uppriktighet, men avkylande i sitt innehåll, från en artikel i Washington-tidskriften *Insight* den 26 april 1999. Barnpsykiatrikern Richard Gardner, citerades när han sade: "Samhällets överdrivna moraliska och bestraffande reaktioner mot pedofiler... går långt över vad jag anser vara brottets allvar". Han framkastade faktiskt att pedofili tjänade ett gott syfte för fortplantningen!¹³

Det fullständigt ansvarslösa och ogenomförbara i WPA:s riktlinjer står klart när man föreställer sig de sociala konsekvenserna, ifall Gardners synsätt på pedofili någonsin skulle bli en laglig tolkning av ett sådant perverst beteende.

Psykiatriker och psykologer kan inte tillåtas fortsätta att bestämma normerna för uppförande i något samhälle, eftersom det riskerar att fullständigt urarta.

EN RAPPORT OM ÖVERGREPP

Berövande av oskuld

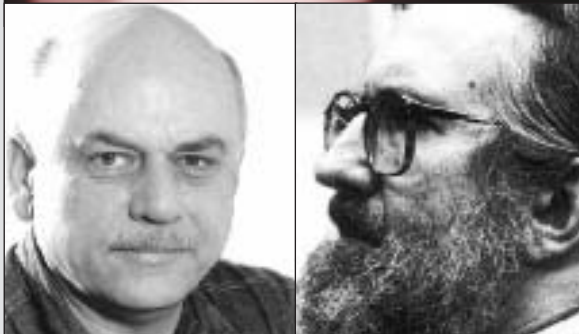
Ar 2000 avslög domaren Alice Gilbert och rätten i Oakland, Michigan, psykologen Julian Gordons borgensansökan. Han beordrades att stanna i häktet i avvaktan på överklagan av en fällande dom för att ha ofredat och begått otukt med en tonårig pojke. Gordon, som hade utsetts av domstol att övervaka och arbeta med problemungdomar, blev dömd till 15 års fängelse. Domaren fastslog att: "Det finns ingen civilisation om vi inte skyddar våra barn."

■ Samma år, dömdes psykiatrikern Robert Bruce Craft från Georgia, som behandlat misshandlade och känslomässigt störda barn åt State Department of Family and Children's Services. Han fick 20 års fängelse för grovt sexuellt

utnyttjande och ofredande av minderåriga. Åklagaren kallade Crafts brott "avsiktliga handlingar som berövade barnen deras oskuld", och sade att straffet var för mildt. "Om han så avtjänar alla sina dagar i fängelse skulle det inte vara tillräckligt", sade han.

■ Dr Burnell Gordon Forgey, en psykiatriker från Kalifornien som arbetat med problemungdomar i gruppboende, anställdes dömda pedofiler. Den 82 år gamla medlemmen av American Psychiatric Association erkändes skyldig på fem åtalpunkter för orala samlag med en 15-årig patient vid ett av hemmen. Åklagaren hävdade att: "Sexuell våldförelse av unga människor är illa nog, men när den personen är läkare i vit rock ... då är han en förklädd djävul."

■ Den 24 juli 2004, blev den danske psykologen Bjarne Skovsager dömd till sex års fängelse för ett flertal allvarliga sexuella övergrepp – inklusive otukt och blottning – mot tre pojkar i åldrarna 7 till 11 år. Skovsager ålades att betala skadestånd till var och en av pojkarna. Domaren som dömde honom sade: "Ni har haft en förtrolig relation med familjen som ni systematiskt och allvarligt utnyttjat ..."¹⁴



PEDOFILER. Psykolog Bjarne Skovsager och psykiatriker Alan J. Horowitz blev båda ådömda fängelse för sexuella övergrepp mot barn.

■ Den kanadensiska barnpsykiatrikern John Buckles dömdes år 1997 till 41 månaders fängelse för ofredande av två pojkar i åldrarna 14 och 15 år. Lester behandlade pojkarna för fysiska och sexuella övergrepp.¹⁵

■ Psykiatriker Paul Bridges fälldes för att ha våldförts sig på två pojkar, 15 och 16 år gamla, båda sårbara rymlingar. År 1996 hade 15-åringen besökt Bridges i hans hem, där Bridges fotograferade honom naken och försökt våldta honom. Tre år senare svarade en 16-årig pojke på en annons som Bridges hade satt in, där denne sökte "manliga modeller". Även han blev våldtagen. Polisen upptäckte att Bridges var medlem av ett nationellt nätverk av pedofiler.

Det enda straff han

fick var att han förlorade sin legitimation.¹⁶

■ År 1992 blev Alan J. Horowitz, psykiatriker från New York, dömd till mellan 10 till 20 års fängelse för att ha förgripit sig på tre pojkar i åldrarna 7 till 9 år och för att sexuellt ha utnyttjat en 14-årig flicka. Horiwitz försvarade sig själv med att säga att han var en "normal pedofil". Polisens undersökningar fann spår av sexuella övergrepp på patienter som gick tillbaka till sent 60-tal, när Horowitz arbetade för en samhällsorganisation som hjälpte utfattiga innerstadsbarn.¹⁷

■ År 1993 beskrev Donald Persson, psykolog från Utah, sig själv som en "moralisk" person när han dömdes till 10 års fängelse för att ha våldtagit en 12-årig flicka.¹⁸

År 2001 avslöjades i en amerikansk studie av sex mellan terapeuter och minderåriga patienter, att terapeuter förgripit sig på flickor så unga som 3 år och pojkar så unga som 7 år.¹⁹

Genomsnittsåldern på de förgripna var för flickor 7 och för pojkar 12.

VIKTIGA FAKTA

1 Patienter som utsatts för våldtäkt av terapeuter är mycket benägna att försöka begå självmord.

2 En av 100 patienter som har haft sexuell kontakt med sin terapeut begår självmord.

3 Enligt en studie var nästan hälften av de patienter som utsatts för sexuella övergrepp redan som barn offer för sexuella övergrepp, incest eller våldtäkt.

4 Domstolar har fastställt att patienters "samtycke" till sexuella relationer med en terapeut inte kan användas som försvar på grund av det sårbara tillstånd som patienterna befinner sig i och terapeuternas svek av det förtroende de fått.

5 Den hippokratiska eden, som givits namn efter en läkare som var verksam runt 400-talet f. Kr. och svors att följas av alla psykiatriker, förbjöd sex mellan läkare och patient.





KAPITEL TRE

Sexuella övergrepp förstör liv

I sin rapport från år 2001, "Sex mellan terapeut och klienter", skrev Kenneth Pope, tidigare ordförande för den etiska kommittén hos American Psychological Association: "Mycket tidigt insåg människor som arbetar inom hälsovården att sexuella relationer med patienter kan skada dessa." Den hippokratiska eden, uppkallad efter Hippokrates som utövade läkaryrket ca. 400 år f. Kr., förbjuder sexuellt umgänge med patienter. Historiskt sett, och in i vår tid, har detta varit överenskommen.

Fallet Roy mot Hartogs (1976) blev det första fallet där en kvinna lyckats vinna en rättegång mot den terapeut som förgripit sig på henne. Rätten fastslog: "Vi har sålunda, från Freud till moderna yrkesutövare, den gemensamma överenskommen att intim

förtrolighet mellan patient och terapeut är skadligt."²⁰

Den yttersta beviset på denna skada är självmord bland patienter. Runt 14 % av dem som har blivit sexuellt involverade med sin terapeut kommer att göra minst ett självmordsförsök. En av hundra patienter lyckas.²¹

Multiplitera den skrämda tystnaden från de flesta offren – bara cirka 1 % rapporterar i själva verket övergreppen. Tiotusentals av psykiatrikers patienter har begått självmord och ytterligare tusentals har blivit intagna på grund av den skada som orsakats dem.

Enligt en australiensk studie från 1989, "The Seduction of the Female Patient" (Förförelse av den kvinnliga patienten) hade nästan hälften av de patienter som utsattes för sexuella övergrepp från psykiatriker, redan som barn varit offer för sexuella övergrepp, incest eller våldtäkt. Psykiatrikerna använde denna sårbarhet till att ytterligare skuldbelägga sina patienter. De sade till dem att deras problem härrör från "sexuellt nedsatt förmåga" och att psykiatrikern behöver lära patienten att komma över

oförmågan genom att uppnå orgasm och ha oralsex.²²

"Jag mådde mycket dåligt och gick till honom för att få hjälp", avslöjade en patient. "Jag kände en otrolig tillgivenhet och blev beroende av honom. Han sade att 'den bästa terapin pågår i hemlighet'. Han förbjöd mig att

Psykiatrikerna sade till dem att deras problem härrör från "sexuellt nedsatt förmåga" och att psykiatrikern behöver lära patienten att komma över oförmågan genom att uppnå orgasm och ha oralsex.

berätta för någon om den sexuella relationen och sade att jag inte kunde lita på någon."²³

Om en patient någonsin kommer med klagomål, så skyller den förnärmade psykiatrikern först på patientens "psykiska åkomma". Därefter på patientens oförmåga att "komma till rätta" med sina tidigare traumatiska upplevelser. Slutligen anför psykiatrikern att patientens samtyckt till "relationen" trots det uppenbara övergreppet.

Sharon Hamilton, en professionell dansös i Australien, är ett tragiskt exempel på detta. Under en välgörenhetsföreställning på ett fängelse fick hon en mindre skada när en fånge angrep henne med en kniv.

För att söka ersättning blev hon hänvisad till psykiatriker Harry Bailey som satte henne under "djupsömnshandling" – drogframkallad medvetslöshet kombinerad med elchocker – och försäkrade henne att det skulle vara till för att hjälpa henne i stämningsansökan. Dr Bailey förförde henne och inledde en passionerad historia.

Varje gång Hamilton blev missnöjd och hotade att avslöja honom, underkastades hon ytterligare elchocker. Inom fem månader efter att Hamiltons hade fått 100.000 dollar i skadestånd för knivattacken, lämnade hon över kontrollen av sina finanser till Baileys revisor, som investerade 35.000 dollar i Baileys privata sjukhus. Hamilton blev gravid och genomgick en abort på Baileys inrådan. Han förnekade att han var fadern. Mindre än ett år senare begick hon självmord.

Under ett delstatsförhör, beskrev domaren John Slattery detta utnyttjande: Bailey "inledde en sexuell relation med henne" och "använde förhållandet till att dominera och påverka henne, om så bara indirekt, för att hon skulle ge honom pengar". Deras relation "bestod av fysiskt våld, möjligen att hon bortförts, hotelser, inkluderande hotelser att få

hennes tvångsintagen på institution, att han lånade pengar av henne och fick henne att utse honom som testamentsexekutor och ensam arvtagare".²⁴

I ett annat fall år 1992, ställdes psykiatriker Margaret Bean-Bayog inför anklagelser om felbehandling och civilprocess av familjen till studenten Paul Lozano vid

Harvard Medical School, som begick självmord efter behandling hos henne. Anklagelserna gjorde gällande att Bean-Bayog hade använt terapeutiska metoder för att ha en makaber och besynnerlig sexrelation med Lozano. Hon skickade honom berömmande kommentarer för "fantastiskt sex". Lozano tog livet av sig efter det att Bean-Bayog gjort slut på deras förhållande.²⁵

Dr Gary Shoener, föreståndare för Walk-In Center, Minneapolis, Minnesota, är otvetydig angående sådant beteende: "Samtycke är inget för svar. Även om det ser ut som om patienten har haft en romans med terapeuten och om det händer under tiden av den yrkesmässiga relationen, så är det ett grovt brott ... våldtäkt på minderårig ... Det betyder att om man kan bevisa att det har hänt, så behöver man inte bevisa någonting annat."²⁶

"Jag var väldigt sjuk och gick till honom för hjälp." Han sa 'Den bästa terapin pågår i hemlighet.' Han förbjöd mig berätta för någon om den sexuella relationen ..."

– Patient utsatt för övergrepp



MONSTER: Efter att dr Harry Bailey satt dansösen Sharon Hamilton på "djupsömnshandling" (elchocksbehandling under komatillstånd orsakat av psykiatriska droger), sexuellt utnyttjat henne, påbörjades en het affär. Mindre än ett år senare hade hon begått självmord.

EN RAPPORT OM ÖVERGREPP

Sexuella rovdjur

På senare år har fler och fler fall av psykiatrisk våldtäkt kommit i dagen som omfattar:

■ Den 11 februari 1998, blev psykiatriker William Cone från Missouri dömd till 133 års fängelse för avvikande sex och sexuella övergrepp på två patienter. Cone talade om för kvinnorna att de hade avvants för tidigt och måste "uppfostras på nytt", vilket krävde att de hade sex med honom. För att övertyga dem, gav han stora doser av en psykotropisk drog som de blev beroende av. Cone hävdade att han själv led av "alkoholism och sexuellt beroende" – "en form av moralisk sinnessjukdom som hade uppstått genom tvångsmässig självupptagenhet med arbete, makt och perfektion ...". Å andra sidan sade biträdande allmänna åklagaren David Gosgrove: "Han är ett rovdjur ... Dessa människor kom till honom för att bli botade och han skadade dem. Jag har aldrig haft en svarande som tillfogat så mycket smärta och så mycket skada på så många människor. Det är ett budskap som måste gå fram till den åtalade och alla av hans sort."²⁷

■ År 2004 fastställdes domen från 1998 mot den kanadensiske psykiatrikern John Orpin för de sexuella övergrepp som han hade begått mot kvinnliga patienter. Medan kvinnorna var neddrogade, våldtog han och förgrep sig på dem sexuellt. En del blev kedjade vid väggen och slagna med bälte. Dr Orpin sade till dem att hans penis var en "helande stav" och att anal våldtäkt var uttryck för "förbehållslös kärlek".²⁸ Han erkände sig skyldig till övervåld och sexuella övergrepp mot två kvinnor.

■ Den 4 juli 2002 fick Londonpsykiatrikern Kolathur Unni bara 18 månaders fängelse fastän han hade förgripit sig sexuellt på en kvinnlig patient under en hypnotisk session. Unni hade redan tidigare begått sexuella övergrepp på patienter och hade

strukits ur läkarregistret i Nya Zeeland med anledning av det.²⁹

■ Den 10 december 2002, fick den brittiske psykiatrikern Christopher Allison 10 års fängelse för våldtäkt och sexuella övergrepp på sex patienter.³⁰

Tack vare modet och beslutsamheten hos tapp-ra kvinnor som avslöjat dessa fall – ofta trots stor personlig fara och känslomässig vånda – har några av förövarna för dessa brottsliga handlingar slutligen hamnat i domstol.

I många länder fungerar dock rättsmaskineriet långsamt, och alltför många av de 65.000

"Han är ett rovdjur ... Dessa människor kom till honom för hjälp och han skadade dem. Jag har aldrig varit med om att en åtalad orsakat så mycket lidande och skada på så många."

– Biträdande justitieminister David Cosgrove om psykiatriker William Cone, dömd till 133 års fängelse för övergrepp mot patienter.



William Cone



Christopher Allison



Kolathur Unni



John Orpin

terapeuter som våldtagit sina patienter blir bara suspenderade från sin yrkesverksamhet (medan resten går fria) eller blir endast beordrade att genomgå "terapi" för sina egna sexuella "störningar".

William Masters och Virginia Johnsons redogörelse från 1970: "Mänsklig sexuell otillräcklighet", är fortfarande aktuell, "... när sexuell förförelse av patienter klart kan fastslås genom rådande juridiska processer, oavsett om förförelsen skedde på initiativ av patienten eller våldtäktsmannen, bör terapeuten bli stämd för våldtäkt hellre än felbehandling, dvs. den juridiska processen bör vara kriminell snarare än civilrättslig."³¹

VIKTIGA FAKTA

I Fram till 2004 har det antagits fler än 25 lagar som vänder sig mot det ökande antalet sexualbrott som begåtts av psykiatriker och psykologer i Förenta Staterna, Australien (Victoria), Tyskland, Sverige och Israel.

2 Undersökningar utförda i Norge, Polen, Sverige, Schweiz och Storbritannien om terapi fann att "det huvudsakliga problemen är sexuella övergrepp och förödmjukande bemötande".

3 Det är inte alla medicinska nämnder som anser att brottsmålsdomar mot psykiatriker eller psykologer skall leda till att deras respektive legitimationer återkallas.

4 Om psykiatrikers kollegor eller yrkesförbund känner till medlemmarnas sexuella övergrepp och inte rapporterar detta till polisen så anses de inte som medskyldiga.



Amerikanske psykiatrikern
Michael DeLain
sattes 2002 i fängelse
för sexuellt utnyttjande
av en 16 årig patient.



KAPITEL FYRA

Vad bör vi göra åt det?

Inget kan ändras till det bättre i fråga om psykiatrikers, psykologers och psykoterapeuters sexuella utnyttjande av patienter så länge som övergreppen inte definieras som grov våldtäkt enligt lag – inget annat bevis skall behövas än att sex har förekommit.

Psykiatriker hävdar ofta att sex med patienter sker i "samförstånd", fastän de är medvetna om sitt starka känslomässiga övertag. Men om någon har sex med ett barn, så ser man från samhället skevheten i det hela med den vuxnes makt, kunskap och auktoritet, och fördömer handlingen som kriminell. Så måste det också vara med psykiatriker och deras patienter.

Enkätundersökningar som utförts i Norge, Polen, Sverige, Schweiz och Storbritannien fann att "huvudproblemet är sexuella övergrepp och förnedring".

En rapport som publicerades 1994 av Europarådet, "Psykiatri och mänskliga rättigheter" yrkade på att en kodex för uppförande utfärdas för att "klart fastställa att sexuella närmanden från terapeuter/psykiatriker är förbjudna. Sådant beteende måste definieras som utnyttjande av dominerande ställning som terapeut och utnyttjande av sin patients förtroende."

Patienter bör förses med skriven information om vilka regler som gäller när de träffar en psykiatriker

i hans yrkesmässiga utövning samt informeras om att allt uppträdande utanför dessa normer är olämpligt och att alla sexuella närmanden är kriminella, och inte "gränsöverskridande".

Alla personer som söker psykiatrisk hjälp måste ha rätt att få all konsultation videoinspelad om de så önskar, samt få avsluta all terapi när som helst, utan hot om repressalier.

År 2002 medgav psykiatriprofessorn Glen Gabbard: "Den positiva aspekten av kriminalisering, är att juryn och rättssystemet kan bli effektivare i att sköta rättvisan än någon tillståndsmyndighet eller etiskt råd."³²

KMR har tillsammans med andra berörda grupper och individer kämpat för skärpta lagar för att skydda kvinnor och barn mot psykiatrisk våldtäkt. Fram till 2004 har fler än 25 lagar godkänts som vänder sig mot

det ökande antalet sexualbrott som begåtts av psykiatriker och psykologer i Förenta Staterna, Australien, Tyskland, Sverige och Israel.

Många av dessa nya lagar medger att patientens "samtycke" inte är ett försvar och att psykiatrikerns professionella eller förtroendeposition allvarligt äventyras när han eller hon ingår en sexuell relation med en patient. Dömda psykiatriker kan få upp till 10 års fängelse och 20.000 dollar i böter.

Psykiatriker som dömts för våldtäkt måste föras in i registret över sexualförbrytare och ofredare av

**"Medgivande är inget försvar.
Även om det ser ut som patienten
var kär i terapeuten, om det
försiggick under behandlingen,
så är det ett brott ... enligt
gällande lag."**

**– Dr Gary Shoener, chef för en
öppenvårdsmottagning, Minneapolis, Minnesota**

barn, och få sina namn offentliggjorda. Detta för att inga ytterligare offer skall kunna vilseledas av deras skenbara villighet att hjälpa, för att sedan bli bedragna. De som har upplevt övergrepp av det slaget är de som bäst kan hävda att sådana åtgärder skall ske och man måste lyssna på dem samtidigt som man skyddar deras personliga integritet. Man kan göra det i möten bakom stängda dörrar för att åstadkomma nödvändiga reformer inom lagstiftningen.

Ett barn bör aldrig lämnas ensamt i ett rum tillsammans med en kurator, terapeut, psykolog eller psykiatriker. Alla yngre som kan ha drabbats av sexuella övergrepp är särskilt sårbara och måste skyddas.

En förälder eller målsman måste ha befogenhet att avbryta alla intervjuer, utfrågningar eller andra försök från psykiatrikers sida att göra en minderårig ännu mer upprörd. Den vuxne ansvarige måste informeras om dessa rättigheter och den brottsliga aspekten av sexuell kontakt mellan den konsulterande och barnet.

Lagstiftning måste genomdrivas som gör det



“När man i enlighet med lag klart kan fastställa sexuellt förförande ... borde terapeuten bli åtalad för våldtäkt snarare än felbehandling – dvs. den juridiska gången borde vara offentligt åtal snarare än civilmål. ”

– William Masters och Virginia Johnson

möjligt att vända sig till icke-psykiatriska rådgivare. Sådan lag skulle tillhandahålla en laglig valmöjlighet för föräldrar, målsmän, offer, advokater, domare, socialarbetare och barnavårdsmyndigheter – att vända sig till som inte är del av ett moraliskt korrumperat psykvårdssystem.

Att bedra patienter genom psykiatriska övergrepp är inte terapeutiskt eller ett ofarligt sätt att ge patienten ”självkänsla”.

Dr Thomas Szasz, prof. emeritus i psykiatri säger: ”Detta är en intellektuell kollaps förvärrad av moralisk förlamning.

Bedyrandet av att sexuella kontakter ... kan vara terapeutiskt för patienten, tjänar egna syften och är idiotiskt. Att använda det för att rättfärdiga sådana sexuella kontakter är ologiskt och omoraliskt.”

Psykiatriker och psykologer leder tillitsfulla patienter längs en enkelriktad väg mot fördärv och alltför ofta mot självmord. En lag är en lag, skriven för att skydda människor. När en grupp anser sig stå över lagen och lyckas övertyga de styrande om det, då går ingen säker. Det måste göras klart en gång för alla, hur privilegierad psykiatrikern än tror att han är så är en våldtäkt alltid en våldtäkt.



REKOMMENDATIONER

Rekommendationer

1 Våldtäkt är våldtäkt. Det är särskilt allvarligt när de begås av psykiatriker eller andra inom psykvården. Lagar måste uttrycka klart att sexuella handlingar mellan terapeut och patient är "grov våldtäkt" med samma straff som för all annan våldtäkt. "Samtycke" från patienten är inget försvar. Undantagsregler ska inte få tillämpas.

2 Alla professionella tillsynsmyndigheter för psykiatriker, psykologer eller psykoterapeuter, bör överlämna kopior av patienters rapporter om läkares sexuella övergrepp till polis eller till allmän åklagare för utredning och åtal.

3 Alla tillsynsmyndigheter som betecknar sexuella övergrepp av patienter som "tjänstefel", bör hållas ansvariga för alla framtida sexualbrott som begås av terapeuten.

4 Alla rapporter, som befins vara korrekta, om sexuella övergrepp av patienter bör även anmälas till hälsovårdens bedrägeriutredare för att fastställa om den dömda förbrytaren även har begått bedrägeri genom att ta betalt för hans eller hennes sexuella terapitimmor.

5 En fällande dom mot en psykiatriker eller psykolog bör resultera i slutgiltigt återkallande av hans eller hennes legitimation.

För det enskilda våldtäktsofferet:

1. Lämna en anmälan till polisen om en psykiatriker, psykolog eller psykoterapeut har utnyttjat dig sexuellt. Skicka en kopia av anmälan till din närmsta KMR-avdelning, som kan hjälpa dig att få din anmälan utredd och väcka åtal.

2. Var framför allt inte rädd för att prata. Livet för hundratals andra kvinnor och barn kan skyddas från sådana övergrepp om du gör det. KMR är villig att hjälpa dig och kommer att hålla dina uppgifter konfidentiella.



Kommittén för Mänskliga Rättigheter

Kommittén för Mänskliga Rättigheter grundades 1969 av Scientologi-kyrkan för att undersöka och avslöja psykiatriska brott mot de mänskliga rättigheterna och för att rensa upp inom den psykiatriska vården. I dag finns 130 lokalavdelningar i 31 länder. Kommittén har en rådgivande styrelse, vars ledamöter kallas kommissionärer, med bl.a. läkare, jurister, pedagoger, artister, affärsmän samt medborgar- och människorättsrepresentanter.

KMR ger inga medicinska eller juridiska råd, men har ett nära samarbete med läkare och stödjer medicinska, men inte psykiatriska behandlingar. KMR befattar sig i första hand med psykiatriens bedrägliga användning av "diagnoser" som inte är grundade på vetenskap eller medicinska kriterier. Grundat på dessa falska diagnoser rättfärdigar psykiatriker sina skadliga behandlingar, som inbegriper personlighetsförändrande droger, vilka döljer individens underliggande problem och förhindrar tillfrisknande.

KMRs arbete går i linje med FNs allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, framför allt de följande punkterna som psykiatriker överträder dagligen:

Artikel 3: "Envar har rätt till liv, frihet och personlig säkerhet."

Artikel 5: "Ingen må utsättas för tortyr eller grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning."

Artikel 7: "Alla är lika inför lagen och är utan åtskillnad berättigade till lika skydd från lagens sida. Alla är berättigade till lika skydd mot varje åtskillnad i strid med denna förklaring och mot varje framkallande av sådan åtskillnad."

Genom psykiatrikers falska diagnoser, stigmatiserande etiketter, godtyckliga lagar för tvångsintagning och brutala avpersonaliserade "behandlingar" skadas tusentals individer samt förnekas sina grundläggande mänskliga rättigheter.

KMR har åstadkommit hundratals reformer genom vittnesmål i samband med utfrågningar inför lagstiftande församlingar, genom offentliga förhör om psykiatriska övergrepp, och genom att samarbeta med media, lagstiftare och statliga befattningshavare över hela världen.



KMR:s UPPGIFT

KOMMITTÉN FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

undersöker och exponerar kränkningar av mänskliga rättigheter. KMR har ett nära samarbete med andra grupper och personer som har syftet att rensa upp inom den psykiatriska vården, och kommer att fortsätta med det tills psykiatrins övergrepp har upphört, och mänskliga rättigheter och värdighet är en självklarhet för alla människor.

James P. Carter, M.D.

**Författare till *Racketeering In Medicine*
*The Suppression of Alternatives:***

"Över hela världen har Kommittén för Mänskliga Rättigheter dokumenterat psykiatrins brott. Lagar har antagits i flera stater i USA, som ett resultat av kommissionärernas arbete; lagar som är avsedda att hindra psykiatriker från att begå övergrepp på sina patienter."

Mrs. Margaret Saunders

Mor till 22-åriga Melissa som dog under psykiatrisk "vård" på en psykiatrisk inrättning i västra Australien:

"Tiden före den rättsliga processen fick jag stöd från KMR. De hjälpte mig med förberedelserna ... stödde mig när saker blev påfrestande ... Beslutsamheten och

glöden som dessa underbara människor visade går långt utöver allt som jag någonsin upplevt ... Jag kan inte i ord uttrycka min uppskattning för den här organisationen och den hjälp jag har fått."

Dennis D. Bauer Vice distriktsåklagare i Orange County, Kalifornien:

"... Jag har varit åklagare i 12 år och har specialiserat mig på sexuella övergrepp och åtal för övergrepp på barn de senaste fyra åren. Jag var skeptisk till att finna att en privat organisation följde upp spår där vi inte hade hittat något eller som vi saknade möjlighet att bevaka. Jag fann att all [KMR:s] personal är positiva, ivriga, intelligenta och exceptionellt välinformerade i frågor som är dunkla för majoriteten av befolkningen."

För ytterligare information:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Telephone: (001) 323 467-4242 • (001) 800 869-2247 • Fax: (001) 323 467-3720

www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

eller kontakta närmaste KMR-kontor:

KMR
Box 2
124 21 Bandhagen
tel: 08-83 85 18

KMR
Box 171 00
402 61 Göteborg
tel: 031-12 23 54

INTERNATIONELLA KMR

Kommissionärer och rådgivande styrelse

KMRs kommissionärer bistår KMR utifrån sina professionella kunskapsområden i dess reformarbete inom området mentalvård och för att säkerställa de mentalsjukas rättigheter.

Internationella KMR

Jan Eastgate
Internationella Kommittén
för Mänskliga Rättigheter
Los Angeles

Nationell ordförande

Bruce Wiseman
Kommittén för Mänskliga
Rättigheter USA

Styrelseledamot i Kommittén för Mänskliga Rättigheter

Isadore M. Chait

Grundande kommissionär

Dr. Thomas Szasz,
Professor emeritus i psykiatri
State University of New York
Health Science Center

Konst och underhållning

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello

David Pomeranz
Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politik och juridik

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B.
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Vetenskap, medicin och hälsa

Giorgio Antonucci, M.D.
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, Ph.D.
Mary Ann Block, D.O.
Roberto Cestari, M.D.
(Även President KMR Italien)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Mary Jo Pagel, M.D.
Lawrence Retief, M.D.
Megan Shields, M.D.
William Tutman, Ph.D.
Michael Wisner
Julian Whitaker, M.D.
Sergej Zapuskalov, M.D.

Utbildning

Gleb Dubov, Ph.D.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Religion

Rev. Doctor Jim Nicholls

Affärsverksamhet

Lawrence Anthony
Roberto Santos

Nationella KMR-kontor



KMR Australien

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Telefon: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

KMR Österrike

Citizens Commission on Human Rights Austria
(Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Telefon: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

KMR Belgien

Citizens Commission on Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
Belgium
Telefon: 324-777-12494

KMR Kanada

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Telefon: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

KMR Tjeckien

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1, Czech Republic
Telefon/Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

KMR Danmark

Citizens Commission on Human Rights Denmark
(Medborgernes Menneske-rettighedskommission—MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Telefon: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

KMR Finland

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

KMR Frankrike

Citizens Commission on Human Rights France
(Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Telefon: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

KMR Tyskland

Citizens Commission on Human Rights Germany—National Office
(Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Telefon: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

KMR Grekland

Citizens Commission on Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

KMR Holland

Citizens Commission on Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Telefon/Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

KMR Ungern

Citizens Commission on Human Rights Hungary
Pf. 182
1461 Budapest, Hungary
Telefon: 36 1 342 6355
Fax: 36 1 344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

KMR Israel

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Telefon: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

KMR Italien

Citizens Commission on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

KMR Japan

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Telefon/Fax: 81 3 3576 1741

KMR Lausanne, Schweiz

Citizens Commission on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Telefon: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

KMR Mexiko

Citizens Commission on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
proteglasaludmental@yahoo.com

KMR Monterrey, Mexiko

Citizens Commission on Human Rights Monterrey, Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Telefon: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

KMR Nepal

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

KMR Nya Zeeland

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Telefon/Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@extra.co.nz

KMR Norge

Citizens Commission on Human Rights Norway
(Medborgernes menneskerettighets-kommisjon, MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

KMR Ryssland

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Telefon: 7095 518 1100

KMR Sydafrika

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Telefon: 27 11 622 2908

KMR Spanien

Citizens Commission on Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

KMR Sverige

Citizens Commission on Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Telefon/Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

KMR Taiwan

Citizens Commission on Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

KMR Tessin, Schweiz

Citizens Commission on Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

KMR Storbritannien

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Telefon: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchr.org

KMR Zürich, Schweiz

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Telefon: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

REFERENSER

Referenser

1. Valerie Antonioi, "Criminal Court—A 'Psych' from Dijon Condemned to 10 Years of Prison for Rapes," *Le Bien*, 31 Oct. 2002.
2. "Doctors Bill Medicare 'for Sex'," *The Daily Telegraph-Mirror*, 8 July 1993.
3. Julie Jargon, "Doctor No," *Westword.com*, 20 Nov. 2003.
4. Susan Reed and Giovanna Breu, "Waking to a Nightmare," *People*, Vol. 38, No. 23, 7 Dec. 1992.
5. Ruth Mathewson, "Abuse Couched in Therapy," *Courier Mail* (Australia), 13 Apr. 2002; Matthew Hart, "Doctor Bans Himself Over Sex Claims," *Courier Mail* (Australia), 8 Aug. 2000.
6. "Physicians Disciplined for Sex-Related Offenses," Christine E. Dehlendorf, BSc, and Sidney M. Wolfe, M.D. *Journal of the American Medical Association*, Vol. 279, No. 23, 17 June 1998.
7. Nanette Gartrell, M.D., Judith Herman, M.D., et al., "Psychiatric Patient Sexual Contact: Results of a National Survey, I: Prevalence," *American Journal of Psychiatry*, Vol. 143, No. 9, Sept. 1986, p. 1128.
8. Rex Bowman, "Psychiatrist gets House Arrest," *Richmond Times-Dispatch*, 9 Apr. 1999.
9. Graeme Leech, "Psychiatrist Struck Off Over Affair," *The Australian*, 8 May 2001.
10. Ted Wendling, "Psychologist Suspended CSU Prof Ordered to Therapy After Patient's Sex Allegations," *The Plain Dealer*, 22 June 2002; Ted Wendling, "A 'Wonder Healer' or a Predator? Noted CSU Psychologist's License Hangs in Balance While Board Reviews Sex Complaint," *The Plain Dealer*, 16 June 2002.
11. Paul R. McHugh, "How Psychiatry Lost Its Way," *Commentary*, Vol. 108, No. 5, p. 32.
12. Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy: The Psychiatric Bible and the Creation of Mental Disorders* (The Free Press, New York, 1997), pp. 129–130.
13. Kelly Patricia O'Meara, "Has Psychiatry Gone Psycho?" *Insight Magazine*, 26 Apr. 1999, p. 17.
14. "Psychologist Convicted Six Years of Prison for Sexual Abuses," *Urban* (Denmark), 25 July 2002.
15. "Doctor's Appeal is Rejected. Child Psychiatrist Must Serve Time on Molestation Conviction," *The Kansas City Star*, 7 June 1997.
16. Letter to CCHR United Kingdom, 15 Feb. 2001, from the General Medical Council, Linda Quinn, Committee Section, London, England.
17. Tim McGlore, "Child-abuser Horowitz Given 10–20 Years," *The Daily Gazette*, 28 July 1992; Tim McGlore, "For Alan Jay Horowitz, Persisting Accusations of Pedophilia," *The Sunday Gazette*, 9 Feb. 1992.
18. "Ex-Psychologist Charged with Rape Says He's 'Smear Campaign' Victim," *Salt Lake City Tribune*, 12 Feb. 1993; Marianne Funk, "Ex-Psychologist Gets 10-Year Prison Term," *Deseret News*, 12 June 1993.
19. Kenneth Pope, "Sex Between Therapists and Clients," *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender* (Academic Press, Oct. 2001).
20. *Ibid.*
21. *Ibid.*
22. Sydney Smith, "The Seduction of the Female Patient," *Sexual Exploitation in Professional Relationships* (American Psychiatric Press, Inc., Washington, D.C., 1989).
23. *Op. cit.*, Graeme Leech.
24. Slattery, J. P., A. O., "The DST Doctors," *Report of the Royal Commission into Deep Sleep Therapy*, Vol. 2, Australia, pp. 81–100.
25. *Ibid.*
26. Janet Fife-Yeomans, "The Abuse of Trust," *The Australian*, 30–31 July 1994, p. 20.
27. Julie Warner, "133-year prison sentence for Cone," *Daily Quill*, 11 Feb. 1998.
28. Sean McKibbin, "Doc Pleads Guilty to Sex Rap," *The Ottawa Sun*, 24 Feb. 2004; "Psychiatrist Jailed 6 Years for Assaults on Patients," *Saturday Star*, 30 May 1998.
29. Duncan Begg, "A Jailed Psychiatrist with a Long History of Indecent Behavior was Today Struck off the Medical Register for the Second Time," *Press Association*, 5 Dec. 2002.
30. "Psychiatrist Jailed for Sex Attacks," *ITV.com*, 10 Dec. 2002.
31. *Op. cit.*, Kenneth Pope, *Encyclopedia of Women and Gender*.
32. *Op. cit.*, Ruth Mathewson.

KMR SKAPAR OFFENTLIG MEDVETENHET

Kunskap är en vital del i alla initiativ som syftar till att vända den krympande sociala spiralen. KMR tar ansvaret för denna uppgift på allvar. Genom att göra KMRs internet-sajt välkänd, genom böcker, informationsbrev och andra publikationer får fler och fler patienter, familjer och människor tillhörande olika yrkeskategorier, lagstiftare och många andra,

DEN VERKLIGA KRISEN-*inom dagens psykiatri*

Rapport och rekommendationer angående bristen på vetenskaplighet och resultat inom mentalvårdsindustrin

OMFATTANDE BEDRÅGERI-*Psykiatrins korruperade verksamhet*

Rapport och rekommendationer angående det kriminella monopolet på mental hälsa

PSYKIATRINS BLUFF-*Hur läkarvetenskapen undermineras*

Rapport och rekommendationer om psykiatrins influenser på hälso- och sjukvården

PSEUDOVETENSKAP-*Psykiatrins falska diagnoser*

Rapport och rekommendationer om bristen på vetenskaplighet i psykiatrisk diagnos

SCHIZOFRENI-*"Sjukdomen" som psykiatri gör pengar på*

Rapport och rekommendationer om psykiatriska lögnen om allvarliga psykiska störningar

DEN BRUTALA VERKLIGHETEN-*Skadlig psykiatrisk behandling*

Rapport och rekommendationer angående de destruktiva behandlingsmetoderna ECT och psykokirurgi

DÖDLIGA TVÅNGSMETODER-*Psykiatrins "terapeutiska" övergrepp*

Rapport och rekommendationer angående bruket av tvång på psykiatriska inrättningar

PSYKIATRIN-*får din omvärld att bli fast på droger*

Rapport om hur psykiatri skapar dagens drogkris, och rekommendationer om åtgärder

REHABILITERINGSBEDRÅGERI-*Psykiatrins svindleri med droger*

Rapport och rekommendationer angående metadonprogrammet och andra dödsbringande drogrehabiliteringsprogram

ATT GE DROGER TILL BARN-*Psykiatri förstör liv*

Rapport och rekommendationer om falska psykiatriska diagnoser och om att tvinga på unga människor droger

korrekt information om psykiatri; de får veta att det går att göra någonting åt den och att man bör göra det.

KMRs publikationer, som finns tillgängliga på 15 språk, informerar om psykiatrins skadliga inflytande på rasism, utbildning, kvinnofrågor, rättsväsendet, drogrehabilitering, moral, våra äldre, religion och många andra områden. Dessa omfattar bl.a.:

ATT SKADA UNGDOMAR-*Hur psykiatri undertrycker ungdomars sinnen*

Rapport och rekommendationer om destruktiva bedömningsformulär för psykisk hälsa, värderingar och program i våra skolor

HUR SAMHÄLLET ÖDELÄGGS-*Psykiatrins påtvingade vård*

Rapport och rekommendationer om psykiatrins misslyckade öppenvårdsprogram och andra psykiatriska tvångsprogram

ATT SKADA KONSTNÄRER-*Psykiatri förstör kreativitet*

Rapport och rekommendationer om psykiatrins angrepp på konstnärer

OHELIGT ANGREPP-*Hur religionen undermineras*

Rapport och rekommendationer om psykiatrins destruktiva inflytande på religiös tro och religiösa utövningar

RÄTTVISAN URHOLKAS-*Hur psykiatri har korruperat lag och rätt*

En rapport om och rekommendationer beträffande psykiatrins och psykologins inverkan på rättsväsende och kriminalvård

ÖVERGREPP MOT ÄLDRE-*Brutala mentalhälsovårdsprogram*

Rapport och rekommendationer om psykiatrins övergrepp mot våra äldre

PSYKIATRISK VÅLDTÅKT-*Övergrepp på kvinnor och barn*

Rapport och rekommendationer om sexuella övergrepp på patienter inom den psykiatriska vården

KAOS OCH TERRORISM-*Skapat av psykiatri*

Rapport och rekommendationer om psykiatrins roll i den internationella terrorismen

ATT SKAPA RASISM-*Psykiatrins bedrägeri*

Rapport och rekommendationer kring psykiatrins skapande av raskonflikter och etnisk rensning.

KOMMITTÉN FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Internationell övervakare av mentalhälsovård

WARNING: Innan du slutar att ta psykiatriska droger behöver du söka hjälp och råd av en kompetent icke-psykiatrisk läkare.



Den här publikationen har möjliggjorts med hjälp av anslag från
International Association of Scientologists.

Publicerad som information till allmänheten av Kommittén för Mänskliga Rättigheter.

FOTO: 14: Vicky Kasala/Getty Images

*”Att hävda att sexuella
kontakter... kan vara terapeutiskt
för patienten, tjänar själviska syften
och är idiotiskt. Att använda det för
att rättfärdiga sådana sexuella
kontakter är ologiskt
och omoraliskt”.*

*– Dr. Thomas Szasz
Professor emeritus i psykiatri och
känd författare*